

วันโฆทฐุล ดูเชน ปี พ.ศ.2564

วันที่ 27 กุมภาพันธ์

โฆทฐุล ดูเชน หมายถึง “มหาวาระแห่งการทรงแสดงปาฏิหาริย์” เป็นหนึ่งในสี่เทศกาลที่ชาวพุทธเฉลิมฉลอง เหตุการณ์สำคัญสี่อย่างในพุทธประวัติ

โชษฐุล ดุเชน ตรงกับวันที่สิบห้าของเดือนแรกในปีตามปฏิทินทิเบตซึ่งอยู่ในช่วงข้างขึ้น ที่ชาวทิเบตเรียกว่า **บุมจัวร์ ดาวา** สิบห้าวันแรกของปีจะเป็นสิบห้าวันที่มีการเฉลิมฉลองระหว่างที่พระพุทธองค์ทรงแสดง ยมกปาฏิหาริย์เพื่อให้เหล่าสาวกได้เพิ่มพูนศรัทธาของตน ที่สำคัญก็คือ “มหาปาฏิหาริย์” ที่เกิดขึ้นที่เมือง สาวัตถิ เป็นปาฏิหาริย์ที่มีแต่พระพุทธเจ้าเท่านั้นที่สามารถแสดงได้ และเหล่าพระพุทธเจ้าทั้งปวงได้แสดงที่ เมืองสาวัตถิ ในพระวินัยมีกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้เสด็จเข้าสู่สมาธิที่พระองค์ปลาสนาการหายตัวไป แล้วพระองค์ก็ปรากฏให้เห็นอยู่ใน ท้องฟ้าทางทิศตะวันออก แสดงพระอิริยาบถสี่ คือเดิน ยืน นั่งและนอน ขณะที่ยังประทับอยู่ในสมาธินั้น แล้ว พระองค์ก็เข้าสู่สมาธิเพ่งธาตุไฟ เมื่อพระพุทธองค์เสด็จเข้าสู่สมาธิเพ่งธาตุไฟ ก็เกิดแสงรัศมีหลากสีแผ่พุ่งออก จากพระวรกาย รัศมีสีน้ำเงิน เหลือง แดง ขาว แดงเข้มและสีนลิกแก้วใส และพระองค์แสดงปาฏิหาริย์คู่ (ยมกปาฏิหาริย์) คือมีเปลวไฟพุ่งออกจากพระวรกายตอนล่าง มีสายน้ำพุ่งออกจากพระวรกายตอนบน แล้วก็เปลี่ยนเป็นมีเปลวไฟแผ่ออกจากพระวรกายตอนบน และมีสายน้ำพุ่งออกจากพระวรกายตอนล่าง พระองค์ทรงแสดงปาฏิหาริย์เช่นนี้พร้อมกันในทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศใต้ และทิศเหนือ พระองค์แสดง ปาฏิหาริย์ทั้งสิ้นในด้านพละกำลังที่เหนือมนุษย์ให้ปรากฏพร้อมกันทั้งสิ้นทิศ และหลังจากที่การแสดงพละ ปาฏิหาริย์จางไปแล้ว พระองค์ก็เสด็จกลับประทับนั่งยังสีหบัลลังก์

ระหว่างช่วงโชษฐุล ดุเชนนี้ เชื่อกันว่าผลจากกุศลกรรมและอกุศลกรรมจะเพิ่มพูนเป็นสิบล้านเท่า